

ning primært har karakter af en overgangsløsning. En endelig stillingtagen til de psykiatriske plejehjems tilhørsforhold må afvente arbejdet i det ovennævnte udvalg.

Til § 2.

De nærmere regler om befolkningens adgang til behandling på statshospitaler m.v. har hidtil været fastsat dels i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 159 af 28. marts 1973 om ophold på statens hospitaler for sindslidende og på tilsvarende kommunale og private institutioner, dels i bekendtgørelse nr. 96 af 20. marts 1970 om statshospitalerne, som ændret ved bekendtgørelser nr. 15 af 17. januar 1973 og nr. 558 af 25. oktober 1973 (fællesregulativ for statshospitalerne).

Det foreslås i § 2, stk. 1, fremtidig på disse spørgsmål at anvende reglerne i sygehusloven (lovbekendtgørelse nr. 481 af 21. august 1973, fra 1. april 1975 lov nr. 324 af 19. juni 1974). Herefter skal hver amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner yde vederlagsfri behandling og visse former for gratis befordring til patienter, som enten har bopæl eller — i tilfælde af pludselig sygdom — midlertidigt ophold i amtskommunen. Behandles en patient på en institution, som tilhører en fremmed amtskommune, skal bopæls eller det midlertidige opholdssteds amtskommune betale de hermed forbundne omkostninger, såfremt der gives samtykke til, at patienten behandles på den fremmede institution.

Statshospitalsvæsenets nuværende opbygning medfører imidlertid, at de enkelte hospitalers landområder ikke følger amtsgrænserne, idet de fleste hospitaler helt eller delvist betjener flere amtskommuner. Svarende hertil vil visse amtskommuner (Roskilde, Ringkøbing og Vejle) ikke få overdraget hverken hospitaler eller plejehjem.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 har derfor til formål at sikre, at befolkningen i områder, der hidtil er blevet betjent af et statshospital beliggende i en anden amtskommune, fortsat har ret til direkte indlæggelse og behandling på dette sygehus, mod at bopæls amtskommune betaler omkostningerne herved, uden at hjemstedskommunens samtykke skal indhentes. Da dette vil give anledning til regelmæssige og ikke ubetydelige betalingsmellemværender mellem amtskommunerne, og da den indlæggende amtskommune som nævnt ikke har nogen indflydelse på visitationen, findes det rimeligt, at indenrigsministeren kan løse eventuelle konflikter om fastsættelse af betalingens størrelse.

I stk. 4 er det foreslået, at aftaler mellem amtskommunerne m. fl. om ændring af de hidtidige landområder skal godkendes af indenrigsministeren, og at

indenrigsministeren i tilfælde af uenighed kan træffe afgørelse efter indstilling fra blot én af parterne.

På længere sigt bør der stiles imod, at den enkelte amtskommune selv kan dække sit behov for psykiatrisk service ved egne institutioner. Den foreslåede fastholdelse af de hidtidige landområder skal derfor alene bidrage til at løse et overgangsproblem og bør ikke af de amtskommuner, som den tilsigter at tilgodes i overgangsperioden, kunne anvendes som argument for at undlade den nødvendige opbygning af det psykiatriske sygehusvæsen i de pågældende amtskommuner.

Til § 3.

I § 3 foreslås, at de særlige opgaver overfor retsmyndighederne, som hidtil er blevet varetaget af statens hospitaler for sindslidende, overføres til amtskommunerne og varetages af disse som led i de almindelige sygehusopgaver. Forslaget følger indstillingen i den ovennævnte delbetænkning om statshospitalernes opgaver over for retsmyndighederne fra udvalget om statshospitalernes overførelse. I lighed med udvalget har man fundet det ønskeligt i selve lovtæksten at præcisere, hvilke opgaver der er tale om. Stk. 1 omhandler således mentalobservation og forvaringspatienter, mens stk. 2 specielt drejer sig om sikringsanstalten ved statshospitalet, Nykøbing Sjælland.

I den ovenfor omtalte bekendtgørelse nr. 96 af 20. marts 1970 med senere ændringer (fællesregulativet) er det fastsat, at de pågældende patientkategorier skal modtages på statshospitalerne snarest muligt. De hensyn, der ligger bag denne bestemmelse, vil selvsagt gøre sig gældende med samme styrke som hidtil efter overførelsen af statshospitalerne, uden at man dog har fundet det fornødent at belaste lovtæksten med en tilsvarende bestemmelse i selve loven.

Som led i sin indstilling har udvalget anbefalet, at der indføres en betalingsordning amtskommunerne imellem for de tilfælde, hvor de pågældende patienter af anklage- eller retsmyndighederne ønskes indlagt eller på anden måde behandlet på en institution uden for den amtskommune (det landområde, jfr. ovenfor), hvor de er hjemmehørende. De heraf følgende betalingsproblemer foreslås løst ved særlige regler fastsat af indenrigsministeren efter forhandling med amtskommunerne. For så vidt angår sikringsanstalten ved statshospitalet, Nykøbing Sjælland, må der endvidere optages særlig forhandling med Vestsjællands amtsråd såvel om de nævnte betalings spørgsmål som om anstaltens videreførelse, idet den i lovforslaget fastslåede forpligtelse for amtskommunen til at drive anstalten naturligt må ses i